

Campionat de dòmino

Anton entregant un trofeu a un dels equips guanyadors

Durant el dissabte i diumenge de Festa Major es celebrà el tradicional Campionat de dòmino al Casal dels Avis. L'acte, que va tenir lloc a les deu del matí ambdós dies, fou organitzat com cada any per la Penya Blau-Grana i contà amb la participació de cinc equips: El Masnou, Alella, Òrrius, Teià i la Roca. Respecte a l'equip local, cal dir que es desdoblà en dos equips: la penya A i la penya B, per tal de poder optar amb més facilitat a les primeres posicions. «És una manera d'assegurar opcions»- ens explicà Àngel Anton, membre de la Penya i un

dels màxims organitzadors. Anton informà a Roquerols que el darrer any l'equip guanyador havia estat el Masnou i que el segon lloc l'aconseguí la penya B.

El dissabte fou el dia en què els equips jugaren entre ells per tal d'obtenir la classificació per a la final, que es celebraria el dia següent. Així, les classificacions pel

diumenge foren les següents :

L'equip d'Òrrius i la Penya A es disputarien el primer i segon premi; Teià i el Masnou jugarien per optar al tercer i quart lloc i l'Alella i la penya B per aconseguir la cinquena i sisena posició.

« Actualment »- informà Anton- hi ha quatre persones de la Roca que juguen al dòmino a nivell professional. Hi ha també d'altres penyes que tenen jugadors federats, és el cas d'Òrrius i Argentona, que al llarg de l'any competeixen a nivell nacional».

En el Campionat d'enguany, per

part del nostre municipi, han participat dotze parelles i d'entre elles, dues o tres ho han fet com a reforç d'altres penyes.

Al llarg dels dos dies en què es celebrà el Campionat, la penya Blau-Grana convidà a esmorzar a la resta de penyes forasteres. Anton ens volgué fer saber que « ja fa dinou anys que s'organitza el campionat de Dòmino i crec que és un mèrit per la nostra penya, que ho fa any rera any sense l'ajut de ningú ».

Cap a les dotze del migdia del diumenge finalitzà el campionat, que donà com a guanyador l'equip d'Òrrius, amb vuit punts i 310 tants) i en segon lloc, la penya A de la Roca (amb cinc punts i mig i 251 tants). La resta de resultats foren els següents :

Tercera posició : Teià (8 punts i 316 tants)

Quarta posició: Masnou (6 punts i mig i 256 tants)

Cinquena posició : Alella (7 punts i 320 tants)

Sisena posició : Penya B (7 punts i 303 tants)

Isabel Pérez

10

Diiumenge 14 de setembre

VIII baixada de carretons

En la Festa Major d'enguany s'ha organitzat la VIII baixada de carretons encara que amb poca participació pel que fa a vehicles a causa del canvi de dia produït com a conseqüència del mal temps . Però el que us vull explicar és quelcom referit al món que envolta els carretons.

Pot semblar difícil i complicat fer-ne un, pensament general i majoritari entre els assistents a aquestes baixades, però resulta una activitat molt entretinguda. Si a algú li hagués passat pel cap fer-ne un per l'any que ve ha de tenir en compte tres requisits necessaris per a construir-se'l: una bona idea perquè sigui el més original possible, recursos materials (eines i materials que hom cregui necessaris per portar-lo a terme) i, sobretot, ganes de passar-s'ho bé.

Així doncs, fer un carretó, carromòbil o com li vulgueu dir és una activitat que requereix el seu esforç i temps de construcció.

Els materials utilitzats en la seva construcció depenen, és clar, de la forma que li vulguem donar. Generalment, però, els més utilitzats

són el cartró i la fusta de marqueteria encara que també s'utilitza la planxa d'acer.

Abans de començar a fer res cal dibuixar un esbós del carretó que ens agradaria fer. Aquest dibuix serveix per tenir una idea de com quedarà una vegada acabat. És clar, però, que durant la construcció del nostre artilugi es poden afegir detalls sobre l'esbós per corregir defectes o, al contrari, per millorar-lo.

El que hem de tenir clar és que a qualsevol baixada hi ha unes bases designades per l'organització les quals s'han de tenir en compte, ja que en elles s'indica tota la informació necessària per a poder participar-hi. D'aquestes bases cal remarcar aquelles que , a més, són indispensables per a qualsevol carretó: "El carromòbil disposarà obligatòriament de direcció i frens", "És obligatori l'ús de casc en tots els participants". Altres bases fan referència a la mateixa estructura de l'artilugi: "Tindrà l'aspecte i forma que desitgi el seu fabricant, però en qualsevol cas haurà de tenir una

carrosseria", "Serà de fabricació pròpia, sense motor i de qualsevol material".

En tota baixada hi ha d'haver un jurat que valori els premis a la forma que tinguin els carretons, el que s'anomena "originalitat". Fins ara, hi ha dues modalitats de jurat de les quals l'organització en tria una: un "jurat" designat per la mateixa organització, format per un grup de persones i el que s'anomena "votació popular" que consisteix en què el mateix públic assistent a la baixada manifesta quin carretó li ha agradat més tot posant el número del carretó en una butlleta la qual és dipositada en una urna. Cadascuna d'aquestes modalitats té uns avantatges i inconvenients. Així, el primer tipus evita favoritismes ja que està format per un grup de persones neutrals i amb experiència a l'hora de valorar els més originals. L'avantatge més significatiu del segon tipus de jurat, és a dir, el públic assistent, és la seva participació en la baixada al valorar els carretons més originals. Aquest avantatge, però, condueix a un inconvenient que és l'existència de favoritismes (cas